

ART61 2015. 06. 30.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2015. 06. 02. kedd **Juan Diego Flórez** az Operában

Előrebocsátom, hogy nem voltunk jelen, de a történelmi hűség kedvéért ide kell vésnem, hogy ez az ember újra Magyarországon járt! Nem tudok más hasonlaltal élni, mint a focival: A világ legjobb focicsapata eljön barátságos mérkőzést játszani a Fradival. Mindenki tudja, hogy 10 : 00 lesz az eredmény, de akkor is sokan elmennek megnézni a meccset, hogy egyszer az életében lásson egy jó csatárt! Hát valahogy ilyen ennek az énekessel a fellépése az Operaházban!



A perui származású Flórez – jelenleg – nem csak a világ legjobb lírai tenor énekese, hanem, hanem a legszebb férjje is egyben! Aki látta velünk a Cinema City-ben Covent Garden Operaházból közvetített, Donizetti: Az ezred lánya című dalművét, az tudja, hogy miről van szó. 2-án este, az Operaházban ária és dalestet tartott.

2015. 06. 04. csütörtök Pesti Színház



Két kedves hölgy is elkísért minket!

A színész	Stohl András
A színésznő	Eszenyi Enikő
A kritikus	Kern András
A mama	Vári Éva
A hitelező	Kerekes József
A páholyosnő	Szatmári Liza
A szobalány	Gilicze Márta
Rendező	Valló Péter

Molnár Ferenc, méltán sikeres, darabját a Vígszínház parádés szereposztásban mutatta be. Természetesen a 19. századi színdarab sikert arat a 21. században is. Lehetséges ez? Talán, ha olyan emberi tulajdonságokat mutat be a darab, amely az idő haladásával semmit nem veszít eredeti tulajdonságaiból. Tehát az emberi tulajdonság, amelyről szó van, mindenkori, egyetemes, időtálló, nevezetesen a féltékenység!

Kérdés csak az, hogy van-e olyan jó színész, aki el tudja játszani a saját vetélytársát a felesége előtt és nem őrül bele abba, hogy az imádott felesége másba szeret bele, aki egyébként Ő maga!

Stohl kissé feszengő, néha nevetséges, Eszenyi túri, Kern pedig, szokásos módján sármos! Ki a legjobb? Természetesen a Vári Éva, aki hol házvezetőnő, hol az úrnője kísérője, hol pedig az anyja, igazi hálás szerep. (Sajnos azonban elmondható Róla is, hogy eldohányozta a hangját!)

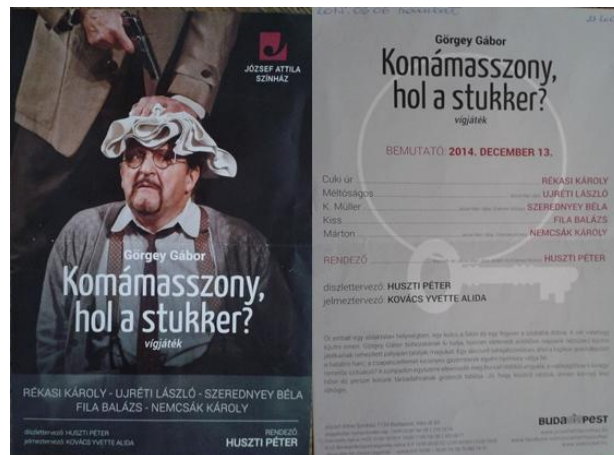
De nem lesz „világsiker”, valahogy rutinszerű a „nagy” hármás.

Nagyon jó volt, hogy velünk volt az Emma. Nem tudom ugyan, hogy mit értett a darabból, vagy mit nem. Feltett kérdéseimre, magabiztosan válaszolta, hogy:

Nagyi! Mit nem lehet érteni ezen a darabon!

Jó, jó, már régen voltam 14 éves. Biztosan én se vallottam volna be, hogy éppen máshol szerettem volna lenni.

2015. 06. 06. szombat József Attila Színház



Emlékeimben úgy élt ez a darab, hogy „halálra nevettem” magam és egy nagyon jó estét töltöttem a körúti színházban, emlékezetes maradt számomra Verebes István alakítása, aki K. Müller urat formálta meg. Most fanyalogtam!

Valahogy az az érzésem, hogy a József Attila Színház nem tud kitörni a „vidéki színház” kategóriából. (Bár volt idő, amikor ez a kifejezés nem állta meg a helyét, mert – egykor - a kaposvári színház igazán feltette a mércét.) Szerettem a József Attila színházat, mert 1956-ban Ők nyitottak először, a „balhé” után, A szabin nők elrablása c. darabbal. Az előadás úgy maradt meg az emlékezetemben, hogy nagy jó színházba járni! De később is sokat jártunk a József Attilába, mert kiváló színészek kerültek oda, nem éppen „önszántukból”, mint például a Darvas Iván, akinek az alakítása: Az imádok férjhez menni című darabban, szintén emlékezetes maradt, valószínűleg nem csak, számomra. Most pedig úgy kell titulálnom, mint egy nagyon gyenge, Isten háta mögötti „vidéki” színházat!

Husztai Péter rendezte (ez volt a 8. Komámasszony rendezése), és Ő tervezte a díszletet is. Hogy miért lógtak a ketrec (egy zárt „tyúkhálóval” elkerített térben játszódik a darab) hálóján kívüli térben különböző mezőgazdasági eszközök azt nem lehet tudni, továbbá azt sem, hogy a szemlátomást budi kinézetű WC-t időnként vízöblítéssel módon lehúzzák. (Hallani a hangot.) Talán most már valaki másnak kellett volna a rendezőnek lenni, Husztai már „túlzottan” tudja a darabot.

Egy fergeteges szereplője volt a színházi estének, Szerednyei Béla, K. Müller úr szerepében. Volt egy jelenete – egy balett betét – a színlapról nem derült ki, hogy volt-e koreográfusa a darabnak, ha nem, akkor vagy a rendező, vagy maga a szereplő találta ki, de nagyon ötletes, szellemes, és ügyesen kivitelezett jelenet volt. (K. Müller úr megteríti Cuki úr számára, és felszolgálja az ételeket.) Rékasi, Ujréti, Fila (nem tudom ki ez a színész) rutinból „hozzák” a figurát, nem jelent számukra különösebben nehéz feladatot, felmondják a szerepüket és semmi több. Nemcsák Károly azonban rémes, szörnyű, borzalmas. Ha egyszer már valaki színházigazgató, akkor miért kell tovább erőlködni azon, hogy Ő színész is! Úgy meg van hívva, mint egy malac, túljátssza a szerepét, amikor rémült az a legrosszabb, egy olyan idéltlen bánygú

mosoly jelenik meg az arcán, hogy az már elkésérítő. Szerepe szerint, egy bamba „mezőgazdasági munkást” kell alakítania, díszmagyarban, de ehhez kellene a legnagyobb tehetség, hogy az ízléses határon belül maradjon, Nemcsáknak ez nem sikerül.

Érdekes azonban, hogy mint igazgató miért vállalta ennek a darabnak a bemutatását? Ugyanis Görgey Gábor ezt a darabját 1969-ben írta, amikor nagyon aktuális volt, hogy abból a zárt térből, amelyben élünk, nincs kiút.

A rendszerváltás után eltelt 25 év bebizonyította ennek a darabnak a zsenialitását. Legfeljebb azon lehet a hangsúly, hogy éppen ki van kormányon, a munkásosztály, az úri osztály, netán az értelmiség. Bárki van éppen hatalmon, kimutatja a „foga fehérjét”, azonnal zsarnokká válik, és bár akadnak zengzetes, hazafias szónoklatok, az ember már-már bízni, hinni kezd, de kisvártatva kiderül, hogy kár volt, minden marad a régiben.

Érdekes észrevenni, hogy a parasztságnak eszébe sem jut „átvenni a hatalmat”, mármint a pisztolyt, az értelmiség, pedig a kezében tartja, de nem tud vele mit kezdeni, majd rém ügyetlen módon el is ejti, mármint a pisztolyt. Mintha egy történelmi makettet látnánk! Görgey nem értékeli az általa bemutatott rendszereket, csak megmutatja, hogy bárki, bárhonnán indul, ha hatalomra került ugyan olyan lesz, mint az elődje! Tudjuk, ismerjük a mondást: A szék határozza meg a tudatot!

Különlegesen érdekes volt számomra a szembesítés, (más értelmezésben láttam most a darabot, mint 35-40 évvel ezelőtt), hogy a korosztályom sorra végig élte már ezeket a rendszerváltozásokat, ami a színpadon lezajlik kicsiben egy pisztoly birtoklása ürügyén!

2015. 06. 08. hétfő Játékszín



Az itt látható színlapon nem két csinos ifjú hölgyet látunk, hanem két fiatalembert, akik nőként robbannak be ebbe a színdarabba. Közhely? Igen. És ezt a közhelyet már sokan eljátszották előttük, lásd pl: Aranyoskám című filmben Dustin Hoffman, vagy a már klasszikussá lett: Van, aki forrón szereti című filmben Tony Curtis és Jack Lemmon. Nem is beszélve a Shakespeare darabokról, vagy például a Békeffy-Stella: Janika című darabjában, Turay Ida eljátszotta a saját kisfiát. Szóval felnőtt emberek elhiszik a másiktól, hogy az ellenkező nemű felnőtt vagy gyerek és ezt még komolyan is veszik.

Természetesen fergeteges komédia játszódik a Játékszínben. Úgy tűnik, hogy a Szirtes Tamás mégiscsak tud valamit, mert az előadás perreg, robog, mint egy diesel vonat, egy perc légüres tér sincs. Jó a szöveg, jók a színészek és fergeteges sikert aratnak. Pedig vannak hiányosságok, hogy kicsi a színpad, hogy nem sikerült túl jóra a díszlet, hogy, hogy, hogy... De nem érdemes ragozni, jól mulattunk és kész!

Az előadás napján olyan meleg volt, hogy estére sem hűlt le a levegő és a Játékszínben vagy nincs, de ha van, akkor nem bírta a rémes meleget a légkondi. Szegény szereplőkről leolvadt a smink. Nagy Sándornak pedig van egy jelenete, ahol egyszerre kell jelen lennie a színpadon, nő és férfi mivoltában egyaránt. Ezt a jelenetet egy paraván segítségével oldották meg, de a gyors öltözés, annyira kiborította a színészt, hogy már alig állt a lábán, ömlött róla a víz, a festék, persze annál nagyobb sikert aratott.

Aki szeretne „csak úgy” egy jó nagyot mulatni, az menjen el és nézze meg ezt a különben nem jelentős, bohózatot.

2015. 06. 10. szerda Vigadó



Elmentünk a Vigadóba megtekinteni a Baba kiállítást. Csak a helyszínen tudtuk meg, hogy aznap valamilyen „fontos” rendezvény tartottak és a nélkül, hogy megkérdezték volna: Mi járatban vagyunk? - betereltek minket egy ellenőrző kapu alá és felszólítottak, hogy a táskánkat tegyük az átvilágító alá. Amikor ezen túlestünk, szóltunk, hogy mi csak a Babakiállítást szerettük volna megnézni! Igen! –akkor vissza az egész. Újra át a kapun, csak most visszafelé, visszakaptuk a táskánkat. Majd megkerültük a kaput és máris ott álltunk, szó szerint ugyanazon a helyen, ahol egy perccel előbb, a pultnál. Itt jutottunk két – ingyenes - belépőhöz és már mehettünk is kiállítást nézni.

Egyébként a kiállítás gyönyörű volt. Mindig elképedek az emberi szorgalmon, kezűgyességen, és találékonyságon és azon, hogy egyesek milyen fantasztikusan ügyesek, és milyen sokan vannak ilyenek! Lehet, hogy ez a rossz TV műsor miatt van? Ugyanis ilyen tevékenység mellett kizárt dolog, hogy valaki TV-t nézzen! Vagy tévedek? Lehet, mert volt olyan kiállító, aki a Hürremet (Szulejmán c. sorozat) formálta két gyerekével együtt! Hhm! Rengeteg fotó készítettem, íme, egy pár:



Hürrem szultána és gyermekei



Egy nagy baba Szent Erzsébet – baba - variációk

2015. 06. 13, 14 szombat, vasárnap Marczibányi Téri Művelődési Központ

Berczik Sára Budai Táncklub

Bárány Ilona klasszikus balett kurzusának évváró vizsga előadása



2015. 06. 15. hétfő Törökvész utcai általános Iskola **Ballagás**

Szeptembertől a három kislány egy iskolába fog járni, ezért a két kicsi elballagott ebből az iskolából.



2015. 06. 18. csütörtök Operaház

Antonio Vivaldi

Farnace

Opera két részben, három felvonásban, olasz nyelven, magyar és angol felirattal
Magyarországi bemutató

A „vörös pap” operái (közel 50 darab) gyakorlatilag ismeretlenek voltak egészen a XX. század utolsó negyedéig, a kétezres évek eleje óta aztán szabályosan megőrülnek érte az emberek: egyre több felvétel és előadás születik operáiból. Az évad végi bemutató két szempontból is kuriózum: egyrészt ez lesz a darab magyarországi bemutatója, másrészt a legelső alkalom, amikor a budapesti Opera Vivaldi-operát tűz műsorra.

A Farnace szerzője egyik kedvenc operája volt. A történet a rómaiak által legyőzött pontuszi királyról szól, akit anyósa gyűlöl, s ellene szövetezik. Intrika, politika, halálos ítélet, szerelem, manipuláció, gyűlölet – a szereplők a legszélsőségesebb helyzetekben találják magukat, hatalmas érzelmi skálát bejárva.

Karmester

Farnace, Pontusz királya

Berenice, Kappadókia királynője

Tamiri, Farnace felesége, Berenice lánya

Pompeo szövegírója

Selinda, Farnace húga

Gilade, Berenice kapitánya

Aquilio, a római légiók prefektusa

Pompeo, római prokonzul

Farnace és Tamiri fia

Németh Pál

Xavier Sabata

Szabóki Tünde

Meláth Andrea

Hegy Barnabás

Schöck Atala

Ducza Nóra

Szigetvári Dávid

Pál Botond

Leveleki Gábor



Az Operaház életében biztosan emlékezetes lesz ez az előadás, valamint Vivaldinak ez volt a kedvence - olvashatjuk fentebb - az Internetről ide átmásolt szövegben, számomra azonban felejthető az egész és megőrülni pláne nem fogok érte. Bizonyára nagyon izgalmas feladat lehetett a két előadóművész számára, akik a két cemballon játszottak a kissé felemelt zenekari árokban

2015. 06. 20. szombat Városmajori Szabadtéri Színházban a Kaposvári Csiky Gergely Színház előadása

Bornemissza Péter nyomán Háy János:

Magyar Elektra
tragédia

2015. június 20. (szombat) 20 óra
Városmajori Szabadtéri Színpad

A Csiky Gergely Színház előadása.

(2 óra 50 perc, egy szünettel)

A Városmajori Színházi Szemle versenyprogramjában.

Az eredeti Szophoklész-drámát Bornemissza Péter nyomán Háy János írta újra, azaz a Szophoklész-féle Elektra-történetet kapjuk Bornemissza nyelvújítás előtti nyelvezetét megidézve, de érthetően. A szöveg új, a történet régi.

Húsz éve már, hogy Klütaimnésztra királyné megölte férjét, és hatalmát élvezve boldogan él az új királlyal, Aigiszthossal. Az udvarban él lánya, Elektra is, aki bosszúra éhesen várja – úgy tűnik: hiába –, hogy messzi földre menekített testvéröccse, Oresztész visszatérjen, s bosszút álljon.

Ám a húszéves évforduló tragikus fordulatokat rejt: Oresztész tanítójával, mesterével hazaindul, hogy sorsa rá mért feladatát bevégezze, s bosszút álljon apja haláláért. Hogy a gyanút elterelje, megtéveszti az udvart, és saját halálhírét kelti. Elektra összeomlik, Klütaimnésztra felszabadultán ünnepel – hogy aztán végzetébe, fia törébe rohanjon.

A görög történet Háy János új drámájában is ugyanoda fut: bosszúra bosszú következik, vért vér követ, egyik igazságot váltja a másik igazság – és ennek talán soha nincs vége...

<szereposztás>

Aigiszthosz király: Szula László

Parasztosz, a király szolgája: Mohácsi Norbert

Klütaimnésztra, királyné asszony: Takács Katalin

Elektra, Agamemnon király leánya: Mészáros Sára

Khrüszothemisz, Elektra húga: Érsek-Obádovics Mercédesz m.v.

Oresztész, királyfi, Elektra testvéröccse: Nagy Norbert m.v.

Mester, Oresztész felnevelője: Kovács Zsolt

Kórus: Sipos Vera m.v., Varga Zsuzsanna, Nyári Szilvia, Horváth Zita, Gyuricza István,

Fándly Csaba, Horkay Barnabás m.v. Fehér László m.v., Pallag Márton m.v.

Színpadkép: Horváth Csaba

Jelmez: Benedek Mari

Súgó: Csorba Mária

Ügyelő: Salamon Bernadett

Segédrendező: Pintér Kata

Világítás: Memlaur Imre

Zeneszerző: Ökrös Csaba

Rendező: Horváth Csaba

Amit pár oldallal előbb leírtam a kaposvári színházról, azt ezennel ünnepélyesen visszavonom a jelenlegi produkcóra való tekintettel. Az előadást a szünetben elhagytuk és addig is csak a jólneveltségem tartott vissza! Takács Katalintól eltekintve megkérdezem: Kik ezek az emberek? Láttak valaha színházat?

2015. 05. 21. vasárnap Pilisvörösvári Kulturális Központ

Gál Andrea és Farkas Zoltán tánciskolájának vizsga előadása

Madách Imre: Az ember tragédiája

című művének Gál Andrea által, tánc, zene, vetített képpel összeállított változata



Egy héttel később – kategóriájukban – elhozták az Európai Táncverseny első díját!



2015. 06. 22. hétfő MÜPA

Richard Wagner: **A bolygó hollandi** (Első verzió 1841)



Ha jól megnézed, Kedves Olvasó, ezt a képet, mit látsz? Igen bizony egy elöltöltős mosógépet, a forgó dobját látod mosás közben. Forgó szerkezet ez is és a rokka is „forog a kerék”, érthető erre is, arra is. Bizony mosógépre cserélte a norvég lányok rokkáit a rendező, Kovalik Balázs. Szóval innentől, de lehet, hogy már előbb kezdődik, amikor a Senta és egy másik lány, összevész két teljesen egyforma játék mackón a nyitány alatt, hogy tulajdonképpen nem lehet semmit komolyan venni a továbbiakban.

(Először ilyen játékot a Kerényi Miklós Gábor „KERO” által rendezett darabban láttam az Operában. Az opera történetét, vagy táncosok, vagy pantomimesek segítségével eljátszatta, ahogyan a zene utalt az opera részleteire. Az előjáték végére megtanulta a nagyszerű közönség a darab történetét, akár el is mehettek volna haza. Ez a szinopszis.)

Jelen esetben nem a történetet mesélik el a szereplők, hanem kis jeleneteket adnak elő, a cselekményt megelőző életükből. Nagyon rendben van. Kizárólag csak engem zavar, mert a nyitány annyira gyönyörű zene, hogy igazán kár elrontani akár jó, akár idéttlen közjátékkal! (Ez legyen az én bajom!)

Jó vicc még ez előtörténetben, hogy a „hollandi” nem egy hajós (ekkor még), hanem egy ünnepezt operasztár! Ideálja egy Senta nevű lánynak, aki a Sztár lemezeit hallgatja, mint a Lányom a G’N Roses-t, anno. Sztár képe a falon, az ajtón, füzetben és minden további tiltott és nem tiltott helyen egyaránt. Mi a közös a Sztárban és a Hollandiban, hát az, hogy vándorolnak, egyik operából a másikba, természetesen egy nagy Sztár a világ összes nagy operaházában fellép éppen úgy, ahogyan a Hollandi vándorol az egyik kikötőből a másikba. Daland, Senta kapzsi apja, olvasatában a Sztár a hajóssá változik, aki szintén iszonyú gazdag és „látatlanban” neki ígéri a lánya kezét! A vihar elcsendesedése után haza is viszi magával, mint vőlegényt, figyelembe se véve, hogy a lányának már van kérője, a vadászegény, Erik! Sentának földre gyökerezik a lába, amikor a szobában meglátja a Sztárt, akit annyira várt, imádja és itt áll előtte. (Mit is szolt volna a Lányom, hogy a Axl Rose

megjelenik a szobájában, a kis kendőjével a fején?) Senta azonnal beleegyezik, hogy jó, akkor a Sztáré lesz, megy és próbálja az esküvői ruháját! Ekkor érkezik Erik, Ő is majdnem elájul a hír hallatán és számon kéri Sentától a Neki tett hűségesküjét!

Vitáznak, amikor belép a Sztár! No, akkor ennek a násznak itt vége, mert a Senta hűtlen lett Hozzá! Hát ez már, tényleg mindennek a teteje, hiszen még nem is történt senki között, semmi! A Sztár már veszi is a kabátját, piros sálját (A'la Bruant, Toulouse-Lautrec festményén), kis húzós bőrdíjét és indul is! Isten Veled! - rántja meg vállát Senta, visszatér a jól bevált lemezéhez és fülhallgatójához, azzal nincs semmi konkrét baj. Durcás, de nem ugrik a hajó után, nem áldozza fel magát, ahogyan egy hagyományos Sentának illik és nem váltja meg a Hollandit.

Az én Uram erre a megoldásra azt mondta, hogy: A legnagyobb baj az, ha valakinek régen vágyott óhajta teljesül! Ez esetben ugyanis, nincs tovább! Nincs mire vágyani, nincs mire várni, oda minden jövőbeni program.

Hát így lehet ezzel a Hollandi is, nehogy már akadjon egy nő, aki megváltja, mert akkor vége a pályafutásának! Bolyongás nélkül pedig nem élet az élet! Mint ahogyan a Sztár életének is, ha már nem hívják egyetlen operába se, akkor vége mindennek! Akarhatja ezt valaki, naná, hogy nem!

Nos, hát ez az új Kovalik féle rendezés végső kicsengése!

Az operarajongók, vagy „wagneriánusok” ettől bizonyára elhatárolják magukat.

Én még nem döntöttem el, hogy hova álljak, az igaz, hogy amikor megláttam a mosógépeket felröhögtem, ami igazán nem illik (eddig nem illett) egy Wagner előadás alatt. Iszonyú nevetséges volt, amikor bevonult a kórus, fejkendőben és kötényben (szorgalmas háziasszonyként) legalább nyolc darab, működő mosógépet tolva maguk előtt!

Az is felmerült bennem, a fenti képet látva, hogy netán a mosógépen belül játszódik a történet és tisztára mosunk mindent és mindenkit? Vihar a mosógépben? Azt pedig akkor állítom le, amikor akarom. Akkor én vagyok az Isten, mert uralom a viharokat, de kelteni is tudom stb. (Ez azonban messzire vezet, valószínűleg nem erről van szó, nem ilyesmire gondolt a Kovalik!)

Azután van minden, fekete kórus (halott szellemhajósok) és színes ugrabugrák, a norvég zászló színeiben, forgatható díszlethajó, ami egyben lakóház és minden már, ami kell, létrás szerkezetű, amin fel és le lehet rohángászni! Vihar gép a ház (hajó) tetején, amit Senta forgat, avagy másképpen Ő kelti a vihart!

Hát ennyit a díszlet, jelmez és a rendezés, szent hármasáról!

De egy opera nem erről szól, hanem a zenéről. A zene pedig csodás! Teljesen egyet értek Berczelly István operaénekesssel, aki szokta volt mondani: Erre mondja valaki, hogy Wagner nem dallamos! Nem is a dallamosságról van itt szó, hanem dallam és

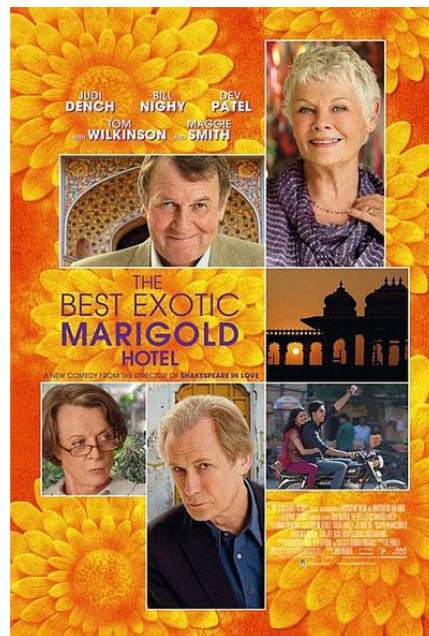
zene áramlatról, ami dől rám és „árad belém a kellem”, hogy egy másik nagy ember is idézzek! Fischer úgy bánik a zenekarral, ahogyan senki más. A zenekar pedig a szakmai tudás legtetőjén, az énekesek, és a kar teljesítménye, leírhatatlan. A MÜPA pedig úgy hangzik (Russel Johnsonnak köszönhetően, most tanultam meg a nevét, amikor leírtam Zoboki Gábor előadásának szövegét, hangfelvételtől), hogy az vetekedhetik a MET-el! (Az új MET akusztikája, szintén az említett pasinak a műve.)

Három világhírű operaénekes viszi a hátán a zeneművet James Rutheford, angol (Hollandi), Elisabet Stird, svéd (Senta), Peter Rose, angol (Daland). Nemzetközi csapat, valószínű, hogy Kovalik és a Fischer együttműködésének köszönhető, hogy Magyarországra jöttek egyáltalán.

Mindent egybevetve, nem nagyon érdekel, hogy mi történik a színpadon, ha a MÜPÁ-ban ilyen zenét lehet hallgatni, elképesztően csodálatos előadást láttunk!

2015. 06. 25. csütörtök Uránia Nemzeti Filmszínház

Keleti nyugalom Marigold Hotel 2.



Olyan volt ez a film, mint a plakátja. Kellemes látvány a szemnek, jó érzés az érzékeinknek és sárga, mint a méz, avagy egy kissé szirupos. Ha nincs más fontos dolgunk, akkor érdemes megtekinteni. Nem sikerült annyira, tökéletesre, mint az 1. rész volt, de Judy Dench és Maggie Smith, valamint a többi színész kedvéért érdemes megtekinteni. Aki ebből a filmből megszereti az előbb említett két színésznőt, az feltétlenül nézze meg (ha véletlenül még nem látta) a Tea Mussolinivel című Zeffirelli által rendezett filmet!

2015. 06. 26. péntek Várkert Bazár

A derús élet festője

Csók István



Inkább a kiállító térre voltam kíváncsi, mint Csók Istvánra. Természetesen a Keresztapa reggelije című képét látni eredetiben, nagyon helyénvaló, olyan volt, mint amilyennek gondoltam. Kicsit élénkebbek a színei, mert a reprók mindig csalnak. A kiállítás derűje valóban igaz.

A Várkert Bazár megnyitása (harmadik vagy negyedik) óta, nem voltunk a helyszínen. Hiába a közelség, valahogy nem került rá sor.

Lehet, hogy az épület a Várpalota kiszolgálására fenntartott „szerszámos kamrának” illetőleg a személyzet elszállásolására alkalmas volt, de kiállító teremnek nem. Már az is bolondság, hogy meghagyták a szobafalakat, ajtókat és be kell kopogni (legalábbis ilyen kényszerérzésem támadt), amikor egy szobaajtóhoz értem, nem illik csak úgy belépni. Természetesen nem jön válasz és kénytelen vagy átlépni egy illemszabályt. Az ajtó méretéhez képest, nagyobb a szoba, jó legyen terem, de furcsa, hogy egy ajtócskán kell bemenni a kiállító térbe. Egyébként a képek lógnak a szobák falán, semmi különös.

Derűsek a képek, derús az időjárás, derús a hangulatod, minden OK. Hát lehet, hogy ma már ez is valami!

Kipróbáltuk a liftet persze, azután a Duna parton egy kicsit néztük a nőket!

2015. 06. 26. péntek Szalon

SziMe3D – 3D-s technológiai innovációk a turizmus, oktatás és sport területén

Fehér András előadása

Azt még valahogy felfogtam, hogy milyen hatalmas felfedezés a 3D-s szkennelés, de a 3D-s nyomtatás szinte hihetetlen. Azt túlzás lenne hangoztatni, hogy „tanultam” valamit, csak annyit mondhatok (írhatok), hogy bekukkanthattam egy csodálatos emberi alkotás létrejöttének parányi részébe! (Talán!)



Tárgy és az ő 3D-ben nyomtatott változata, és Fehér András, Aki vállalkozásában készít is az ilyen, de Debreceni Nagytemplom méreteiben!



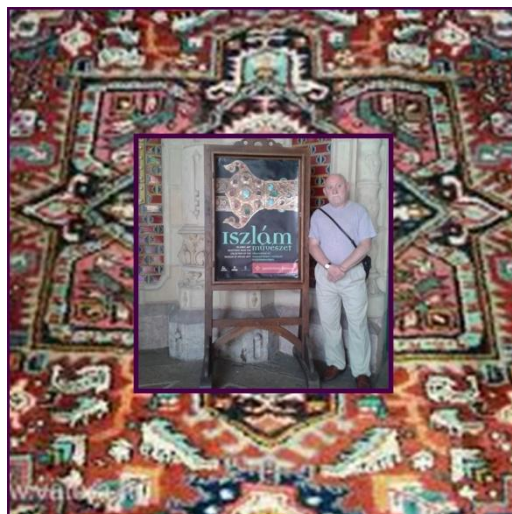
2015. 06. 27. szombat Iparművészeti Múzeum

Lechner, az alkotó géniusz



Lechnerben nem lehet csalódní, Ő már örökre ilyen marad, zseniális. Nagy kár, hogy az Iparművészeti Múzeumban rendezték meg a kiállítást, ráadásul az emeleten! Így kénytelen az ember végignézni épületen, és kénytelen meglátni állagának romlását! Lechner szelleme marad, de az alkotásai..... Nem kellene egy stadionnal kevesebbet építeni, esetleg, és a rohamosan károsodó műemlékek egyikét, mondjuk éppen az Iparművészetit felújítani?

Még egy emelettel feljebb, pedig az Iszlám művészetet mutatja be egy kiállítás:



Nem nagy a kiállítás, de nagyon szép tárgyak vannak elhelyezve. Fegyverek, török, kardok, szőnyegek, kerámiák, csempék, ruhák. Tudok olyat, aki nagyon lelkesedik az ilyesmiért, Neki feltétlenül meg kellene néznie!

2015. 06. 29. hétfő Cinema City Allee



Különöset nem mondhatok, nézhető film. Eldönthetjük a film nézése közben, hogy magunk mennyire vagyunk rasszisták!



2015. 06. 30. **Armel Opera Fesztivál 2. előadás**

Az idén a fesztiválnak a Thália Színház adott helyet. Az Operaház mindig bajban van, ha „kisebb” produkció megrendezése a feladat, mert ilyen játéktérrel – kamara lehetőséggel – nem rendelkezik. Igaz, hogy ott van a Zeneakadémia kisterme, de az túl kicsi egy ilyen nemzetközi fesztivál megrendezésére, az Operaház és az Erkel Színház pedig túl nagyok. Tehát bérelnek egy kisebb színházat, ami még nyáron is képes játszani, például van légkondicionálás. Hát a Tháliában van! Igaz ugyan, hogy az emeleti páholyokban már nem érvényesül a hűs lég, ki lehet olvadni a ruhánkból, még szerencse, hogy ez a színház sem telik meg és le lehet kéredezni a földszinti hűvösbe!

Az általunk látott előadás Donizetti: Calais ostroma című operája volt. A történelmi bemutatóra most a neves londoni színház, az English Touring Opera előadásában, James Conway rendezésében került sor. Donizetti műve egy család – nevezetesen a polgármester fia, és annak családja - szemszögéből mutatja be a történelmi eseményt. Apa és fia jelentkeznek, a hat, várost megváltandó, halálba indulók közé.

A mű 180 évvel ezelőtt íródott, de Magyarországon még soha nem játszották. Szerintem Donizetti operáját azért nem játsszák nagy gyakorisággal, mert a mű zenéje könnyűnek találtatott a cselekmény drámaiságához képest. Sajnos az általunk látott előadásnak is ez volt a legnagyobb baja, a rendező nem tudta eldönteni, hogy a zenét, vagy a cselekményt rendezze-e meg? A zene kellemes, szép, dallamos, a

téma pedig hatalmas dráma! Tanultuk régebben, hogy a **tartalom és a forma egysége!** Ennél a múnél kiválóan látszik, hogy a tanítás mennyire igaz!



A Calais-i polgárok Rodin műve, mi Londonban láttuk, az egyébként Párizsban található szobor együttest, amelyből 12 példány létezik a világban. Rodin 1884-ben megbízást kapott Calais várostól, a dicső elődöket megörökítő szobor elkészítésére. Calais-t 1436-ban ostrom alá vették III. Edward angol király csapatai. Nyolc hónap után a város lakossága végsőkéig elgyötörve, kiéhezve teljesen reménytelen helyzetbe került. Edward ekkor felajánlotta, hogy hat önkéntes polgár élete árán megkíméli a többiek életét. Az volt a feltétele, hogy zsákvászon ingben, mezítláb, kötéllel a nyakukban járuljanak elé átadni a város kulcsát, mielőtt kivégzik őket. A feladatra a hat legtekintélyesebb polgár jelentkezett, elsőnek a leggazdagabb Eustache de Saint-Pierre. A királyné kérésére végül kegyelemben részesültek.

A langy nyári estében fagyiztunk egyet a színház mellett, előtt levő kávézóban, csodálatos módon volt cukormentes fagyijuk!

Nagyon kellemes este volt!

Köszönöm az elolvasást!

Kívánok minden Kedves Olvasónak jó nyaralást!

Ibici

„Lapzárta után” érkezett a hír, hogy Somody Kálmán 2015. június 3-án, 72 éves korában, súlyos betegség következtében elhunyt. Szíven ütött a dolog, mert Ő egy egész életen keresztül várta, hogy egyszer majd NAGY színész lesz. Kollégám volt az AUTÓKER-nél, a kezdetekben, és hiába kértem Tőle bármit, nem volt hajlandó megcsinálni, mert Ő színész, legalábbis nemsokára az lesz. Figyeltem a pályafutását, drukoltam Neki, de egyszavas szerepeknél soha nem jutott többre. Mi legutoljára MŰPÁ-ban láttuk, néma koldust játszott. Nagyon nem kellett megjátszania, mert úgy is nézett ki, rendezetlen arcszőr, elgyötört test.



Ezt az ibolyát, Neki ajánlom, lehetett volna jobb élete. Biztosan újra fog születni, hogy kijavítsa magát a természet!

I.